

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/11/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113220636
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3113220636.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa M. A. Q., s.r.o., so sídlom B., X. 5, D. XX XXX XXX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou K. A., s.r.o., sídlom B., X. 5, proti odporcom 1) I. O., bytom K. K., B. XX/XX, 2) V. O., bytom L. X. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcov I. zastúpeného advokátom JR. o zaplatenie 3.138,72 eur s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu v Trenčíne zo dňa 26. augusta 2014, č.k. 27C/183/2013-113 v spojení s opravným uznesením toho istého súdu zo dňa 05. novembra 2014, č.k. 27C/183/2013-134 takto

rozhodol:

Odvolanie vedľajšieho účastníka **o d m i e t a.**

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a.**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom v spojení s opravným uznesením súd prvého stupňa vo výroku I. uložil odporcom 1), 2) povinnosť zaplatiť navrhovateľovi spoločne a nerozdielne 3.171,16 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 3.138,72 eur od 07.08.2011 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo výroku II. odporcom 1), 2) a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi spoločne a nerozdielne náhradu trov konania spočívajúcu v zaplatenom súdnom poplatku 188 eur a v trovách právneho zastúpenia 803,79 eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, na účet právneho zástupcu navrhovateľa. Vychádzal zo zistenia, že dňa 25.08.2004 bola medzi spoločnosťou Q. Q., a.s., so sídlom B., Q. F. 4, D.: XX XXX XXX ako veriteľom a odporcami 1), 2) ako dlžníkmi, uzavretá zmluva o splátkovom úvere, na ktorej základe im veriteľ poskytol úver 4.979,09 eur/150 000,- Sk, ktorý sa zaviazali splatiť v pravidelných mesačných splátkach po 65,39 eur/1 970,- Sk vždy k 10. dňu v mesiaci. Súčasťou zmluvy o splátkovom úvere boli aj Všeobecné obchodné podmienky, v ktorých v bode 7.6.1 je dojednané oprávnenie veriteľa vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo zmluvy o úvere okrem iného v prípade, že je klient v omeškaní so splatením jednej splátky istiny alebo úrokov, ktoré trvá viac ako 10 dní alebo je v omeškaní so splatením poplatkov spojených s úverom, ktoré trvá viac ako 10 dní. Právny nástupca veriteľa- navrhovateľ využil z toho dôvodu svoje oprávnenie požadovať okamžité predčasné splatenie všetkých dlžných čiastok ku dňu 18.07.2011, a to výzvou zo dňa 18.07.2011. Na základe vykonaného dokazovania v predmetnej veci mal súd za to, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcami 1), 2) (ako dlžníkmi) vznikla zmluva o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Súd ďalej zmluvu o splátkovom úvere vyhodnotil ako typovú spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 2 písm. b) a § 23a ods. 1, 2 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu. Zmluvný vzťah medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcami bol síce tzv. absolútnym obchodom, čo však v zmysle uvedeného nevylučuje možnosť a povinnosť súdu aplikovať na ten istý právny vzťah i ustanovenia spotrebiteľského práva slúžiace na ochranu spotrebiteľa. S poukazom na námietku premlčania, vznesenú v konaní vedľajším účastníkom dospel súd k záveru, že námietka premlčania zo strany vedľajšieho účastníka na strane odporcov nie je dôvodná. Podľa tvrdenia navrhovateľa predčasnú splatnosť celého úveru vyhlásil dňom 18.07.2011. Navrhovateľ potom mohol svoj nárok na

zaplatenie celého zvyšku úveru na súde uplatniť prvýkrát dňa 19.07.2011. Navrhovateľ uplatnil tvrdené právo na súde dňa 13.08.2013, teda v rámci plynutia všeobecnej trojročnej premlčacej doby. Súd po preskúmaní veci konštatoval, že zmluva o splátkovom úvere obsahuje všetky náležitosti, stanovené v § 4 ods. 1, 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu, a to vrátane náležitosti, ustanovenej v § 4 ods. 2 písm. g) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch - RPMN daného úveru v hodnote 10,93 %. Na základe uvedeného súd konštatoval, že odporcom vznikla povinnosť vrátiť dlh tak, ako sa k tomu zmluvou o splátkovom úvere zaviazali, teda v mesačných splátkach po 65,39 eur, vždy k 10. dňu v mesiaci, počnúc dňom 10.09.2004 do dňa poslednej splátky 10.08.2014. Nakoľko svoju povinnosť si neplnili riadne, navrhovateľ oprávnené, v súlade s bodom 7.6.1 písm. a) Všeobecných obchodných podmienok, ktoré sú súčasťou zmluvy o splátkovom úvere vyhlásil ku dňu 18.07.2011 splatnosť celého dlhu. Týmto dňom potom nastala zročnosť dlhu ako celku, t.j. nielen tých splátok, ktoré odporcovia dlhovali dovtedy, ale aj tých, ktoré sa mali splatiť len v budúcnosti. Navrhovateľ sa oprávnené domáha plnenia dlhu od oboch odporcov spoločne a nerozdielne, a to s ohľadom na čl. III bod 12 zmluvy zo dňa 25.08.2004. Navrhovateľ si však v tomto konaní uplatnil len dlžné splátky za obdobie od 10.09.2010 do 10.08.2014 a zvyšok dlhu si od odporcov neuplatňuje. Súd potom konštatoval, že navrhovateľ sa od odporcov domáha len toho, na čo má vo vzťahu k nim právo a jeho nárok posúdil ako dôvodný v celom rozsahu. Navrhovateľovi popri práve na zaplatenie zvyšku dlhu 3.138,72 eur vzniklo podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka i právo na úrok z omeškania vo výške určenej podľa § 10c v spojení s § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.. Na základe uvedeného súd rozhodol tak, že odporcov zaviazal na zaplatenie sumy spolu 3.171,16 eur (3.138,72 eur + 32,44 eur) s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 3.138,72 eur od 07.08.2011 do zaplatenia. Súd pri rozhodovaní o trovách konania postupoval podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému navrhovateľovi priznal plnú náhradu trov konania, ktoré spočívali v zaplatenom súdnom poplatku 188 eur a v trovách právneho zastúpenia 803,79 eur podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb za 4 úkony právnej služby á 121,17 eur, a to príprava a prevzatie zastúpenia (§ 13a ods. 1 písm. a/ cit. vyhlášky), podanie návrhu a písomné vyjadrenie z 21.07.2014 (§ 13a ods. 1 písm. c/ cit. vyhlášky), účasť na pojednávaní dňa 26.08.2014 (§ 13a ods. 1 písm. d/ cit. vyhlášky), 2 x náhrada výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné, tzv. režijný paušál (§ 16 ods. 3 cit. vyhlášky) vo výške 7,81 eur za úkony v roku 2013, 2 x režijný paušál á 8,04 eur za úkony v roku 2014. Ďalej zástupcovi navrhovateľa patrí náhrada za stratu času podľa § 17 ods. 1 vyhlášky za cestu na pojednávanie súdu dňa 26.08.2014 za 6 polhodín á 13,40 eur. Taktiež mu patrí náhrada cestovných výdavkov podľa § 15 ods. 1 vyhlášky za cestu na pojednávanie dňa 26.08.2014 za trasu Bratislava - Trenčín a späť, t.j. 252 km nasledovne: paušálna náhrada 46,12 eur (252 km x 0,183 eur) + náhrada za spotrebované PHM 26,92 eur (252 km x spotreba 7,844 l/100 km x cena PHM 1,362 eur/l). Taktiež mu patrí DPH v sadzbe 20 %, t.j. vo výške 133,96 eur. Trovy právneho zastúpenia tak predstavujú spolu sumu 803,79 eur. Súd na zaplatenie trov konania navrhovateľa zaviazal odporcov 1), 2), ale aj vedľajšieho účastníka na strane odporcov, ktorý v konaní sleduje osud účastníka, na strane ktorého vystupuje, a to i čo sa týka trov konania.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie vedľajší účastník, domáhal sa jeho zmeny a zamietnutia návrhu navrhovateľa v celom rozsahu. V odvolaní uviedol, že nesúhlasí s odôvodnením napadnutého rozsudku, predovšetkým s posúdením otázky výkladu ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Právny záver súdu prvého stupňa, podľa ktorého je predmetom postúpenia existujúca pohľadávka a cesia zo dňa 28.06.2011 je platná, považoval za nesprávny. Pre posúdenie predmetnej právnej veci považoval za významné, že právnym titulom uplatňovaného nároku žalobcu je pohľadávka z pôvodne bankového úveru. Banky poskytujú úvery najmä z peňažných zdrojov, ktoré získali verejnou výzvou na ukladanie peňazí verejnosti do týchto inštitúcií za úroky. Je teda zásadný rozdiel medzi úverom alebo pôžičkou poskytnutým bankou z návratných prostriedkov od občanov, prípadne firiem a úverom alebo pôžičkou poskytovanou nebankovým subjektom z vlastných zdrojov. S poukazom na ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách mal za to, že navrhovateľ v priebehu konania nepreukázal písomnú výzvu banky, ktorá má byť klientovi banky doručená a napriek tejto písomnej výzve je klient banky v kvalifikovanom omeškani. Až po preukázaní, že klientovi banky bola takáto výzva zo strany banky doručená, prichádza do úvahy postúpenie pohľadávky, zodpovedajúcej omeškanému záväzku inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou. Namietal, že súd prvého stupňa sa nijakým spôsobom nevysporiadal s týmto základným predpokladom pre cesiu bankovej pohľadávky, alebo jej časti na inú osobu. Z uvedených dôvodov považoval postúpenie pohľadávky z banky na navrhovateľa za neplatné, v dôsledku čoho navrhovateľ nie je v konaní aktívne vecne legitimovaný. Vedľajší účastník v podanom

odvolaní ďalej namietal rozhodnutie súdu o náhrade trov konania, ktoré považoval za nezákonné a nespravodlivé. Poukázal na to, že ako občianske združenie aktívne vystupoval na obranu spotrebiteľa s cieľom dosiahnuť ochranu jeho práv. Túto skutočnosť mal súd vyhodnotiť ako dôvod hodný osobitného zreteľa v zmysle ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p. a vedľajšieho účastníka nemal zaviazat' na náhradu trov konania. Uviedol, že občianske združenia na ochranu spotrebiteľov si v prevažnej miere zakladajú samotní občania poškodení nekalými praktikami a neprijateľnými zmluvnými podmienkami v predbežne formulárových štandardných zmluvách dodávateľov a často pri nedostatku finančného zabezpečenia chránia práva prevažne nemajetných spotrebiteľov, ktorí rezignujú na obranu svojich práv, pretože nemajú dostatok prostriedkov na advokáta a tým na rovnocenný priebeh súdnych konaní.

Navrhovateľ a ani odporcovia 1), 2) sa k odvolaniu vedľajšieho účastníka písomne nevyjadrili. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd skôr ako pristúpil k vecnému preskúmaniu napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa, zisťoval bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), či vedľajší účastník bol oprávnený na podanie odvolania a dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka treba podľa § 218 ods. 1 písm. b) O.s.p. odmietnuť ako odvolanie podané neoprávnenou osobou z nasledovných dôvodov:

Podľa § 218 ods. 1 písm. b) O. s. p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený.

Podľa § 201 O.s.p. účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje. Ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom, môže podať odvolanie aj vedľajší účastník.

Podľa § 93 ods. 1 - 4 O. s. p. v znení platnom do 31.12.2014 ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. Ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účasti súd rozhodne len na návrh. V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Zmyslom vedľajšieho účasti je „pomoc v spore“ niektorému z účastníkov konania. Táto pomoc sa môže prejavovať aj v tom, že vedľajší účastník podá v prospech ním podporovaného účastníka odvolanie. Ak však proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa podá odvolanie len vedľajší účastník, musí sa súd vždy zaoberať tým, aké stanovisko k tomuto odvolaniu zaujal účastník, ktorého vedľajší účastník v konaní podporuje.

Z obsahu spisu vyplýva, že vedľajší účastník v danej veci vstúpil do konania na strane odporcov 1), 2) písomným oznámením doručeným súdu prvého stupňa dňa 01.10.2013. Námietku proti jeho vstupu do konania nepodal žiadny z účastníkov. Vedľajší účastník podal odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa zo dňa 26.08.2014, č.k. 27C/183/2013-113, odporcovia 1), 2) však odvolanie proti tomuto rozsudku nepodali. Súd prvého stupňa preto vyzval odporcov 1), 2), aby oznámili, či s odvolaním vedľajšieho účastníka súhlasia. Výzva bola doručená odporčkyni 1) dňa 10.11.2014, odporcovi 2) bola výzva doručená dňa 11.11.2014. Odporcovia 1), 2) sa k výzve písomne nevyjadrili.

Takéto nevyjadrenie súhlasu odporcov 1), 2) s odvolaním vedľajšieho účastníka v kontexte s ich nezáujmom o danú vec (keď odvolanie nepodali) proti prvostupňovému rozsudku vyhodnotil odvolací súd ako nesúhlas s odvolaním vedľajšieho účastníka.

Odvolací súd odvolanie vedľajšieho účastníka proti rozsudku súdu prvého stupňa posúdil ako odvolanie podané neoprávnenou osobou, a preto ho podľa § 218 ods. 1 písm. b) O.s.p. odmietol.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému navrhovateľovi nepriznal právo na náhradu trov konania, nakoľko nepodal návrh na ich priznanie.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e p r í p u s t n é.**